

**God komt wonen vlak tegen ons bestaan aan.
In een huis voor iedereen.**

De geest van de Heer God rust op Mij; Hij heeft Mij gezalft om aan de armen de blijde boodschap te brengen. Hij heeft Mij gezonden om te genezen allen wier hart gebroken is, om de gevangenen vrijlating te melden, aan wie opgesloten zijn vrijheid; om aan te kondigen het genadejaar van de Heer. **Ik wil jubelen en juichten in de Heer, mijn ziel wil zich verheugen in mijn God, want Hij heeft Mij bekleed met het kleed des heils en Mij de mantel der gerechtigheid omgehangen**, als een bruidegom die zich het hoofd feestelijk omhult of als een bruid die zich met haar sieraden tooit. Want zoals de aarde haar vruchten voortbrengt en zoals een tuin het zaad laat rijpen, zo laat de Heer de gerechtigheid ontluiken en zijn glorie voor het oog der volken.

(Derde Adventszondag – Jes. 61, 1-2a, 10-11)

Met Jesaja is een profeet aan het woord die een nieuwe tijd aankondigt. Er zijn grote veranderingen op komst. Nu nog zijn er mensen die als vreemdeling in ballingschap moeten leven, ver van hun vertrouwde omgeving. Nu nog zijn er mensen die leven als slaven, uitgebuit door de economisch rijke klasse die uit is op goedkope arbeid. Nu nog zijn er mensen die snakken naar vrijheid, maar alleen onvrijheid ervaren. Welnu, er is een profeet die claimt een boodschap van Godswege te brengen: de verandering staat voor de deur! De begeestering om wat komen gaat stroomt de profeet door de aderen: 'Ik wil jubelen en juichen'. God heeft hem uitzinnig gemaakt. Hij voelt zich als een bruidegom en een bruid tegelijk, klaar voor het grote feest. De verandering is onweerstaanbaar, zoals het zaad onweerstaanbaar rijpt en opeens, na het voorbijgaan van de nacht, de kop opsteekt. Je moet die vreugde van die profeet eens door je zelf heen laten gaan, woord voor woord, zin voor zin. Het doet er even niet toe waar die vreugde vandaan komt. **De grote verandering die voor de deur staat, komt niet uit ons eigen handelen voort. Het overkomt ons.** Het is de gerechtigheid van God die aan het werk is. Die gerechtigheid zal de kop opsteken, 'ontluiken', onweerstaanbaar, tegen de geest van de tijd in. En als de lezing eindigt met de woorden 'en Hij laat zijn glorie ontluiken voor het oog der volken', dan betekent dat: God zal zijn Aanwezigheid zichtbaar maken, althans voor wie zien wil. Want zijn 'glorie' is het geheim van zijn Aanwezigheid onder de mensen.

(Bijbelhuis Zevenkerken)

actualisering

Een korte, informatieve film over het thema wonen en de campagne.

<https://welzijnszorg.be/webshop/campagnefilm-2020>

of

Bekijk de getuigenis van drie ervaringsdeskundigen uit de campagne kick-off (van 0.50 tot 4.42).

https://www.youtube.com/watch?v=LihES3eICVo&feature=emb_logo

verdiepende tekst

Gods woning onder de mensen.

Niet in tempels van goud, niet in de geur van wierook, wil God onder ons wonen. Maar in het hart van de mensen, die berooid en geslagen, uitzien naar bevrijding, komt God aan het licht.

Niet in huizen van wetten, niet achter zuilen van eigen wijsheid, wil God onder ons wonen. Maar in mensen die eenvoudig en zonder pretenties, uitzien naar vrede en liefde, kan God geboren worden.

Niet in kerken van macht, niet op altaren van overvloed, wil God onder ons wonen. Maar in mensen, die vol geloof blijven uitzien naar de Redder en Bevrijder uit alle onmacht, kan God tot leven komen.

Niet in mensen in onmin en onvrede, niet in mensen vol van eigenbelang, wil God onder ons wonen. In mensen van goede wil, die uitzien naar leven volop en naar sjaloom voor iedereen, zoekt God zich een woning.

(Wim Holtermann osfs)

gebed

God,
U grote Migrant
en zwerver door alle tijden,
hopeloos verliefd
op elke mens zoekt U een plek
om hier thuis te zijn.

Ooit is het U bijna gelukt.
Zij was nog jong
en woonde in het Midden-Oosten.
Zij was op weg... maar,
vreemde in een vreemde stad,
werd zij toch weer weggestuurd.
Er was voor haar en U geen plaats...

Toen hebt U haar schoot doorbroken.
Geboren in het veld werd U voorgoed
de Vreemdeling tussen ons.

God, grote Migrant,
ongewenst uit dat ander land.
U doorkruist ons leven.
Uw blik is donker
en U spreekt een vreemde taal.
U bent als toen nog altijd
even arm en even weerloos ook.
Wij zijn intussen rijk geworden en
zelfverzekerd.
Dat maakt een groot verschil.
Als U ons toespreekt, geeft U ons adem
en wij bouwen een menselijke stad.
Onze bondgenoten zijn mensen zonder rechten,
mensen zonder land, mensen zonder papieren
uit Afrika, uit Syrië of elders-en-nog-verder.
Gekwetst en eenzaam,
met de last van hun dierbare doden bezwaard.
Uw kracht is groot, God,
machtig, broos en teer.
Uw liefde is wijsheid en omarmen.

U bent hier, Migrant, God,
op zoek naar een plek om thuis te zijn.
Ik vraag me af waar en hoe Gij Kerstmis viert?
(naar Manu Verhulst)

lied: 'zal er ooit een dag van vrede'

Zal er ooit een dag van vrede,
zal er ooit bevrijding zijn
voor wie worden doodgezwegen,
levenslang gebroken zijn?

Zal er ooit een blijvend heden
vol van goede vrede zijn,
waar geen pijn meer wordt geleden
en het leven nieuw zal zijn?

Zie de takken aan de bomen
waar het jonge groen ontluikt,
tot een stralend nieuwe zomer
waar de vredesbloesem ruikt.

Zie de sterren aan de hemel
waar het duister van de nacht
door hun schijnsel wordt verdreven
tot een nieuwe dag die lacht.

Zoals bomen mensen tonen
dat er kracht tot groeien is,
zal de zoon der mensen komen
die de boom des levens is.

Zoals sterren mensen melden
dat geen nacht te donker is,
zal een kind ons komen redden
dat het licht der wereld is.
(Henk Jongerius. - Syb van der Ploeg)

https://www.youtube.com/watch?v=_gQyO3tGVJ4&list=RDOdKquXtVwPc&index=3